

**PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU
REPUBLIKE HRVATSKE I REPUBLIKE ARMENIJE
O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I SPRJEČAVANJU
IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA NA DOHODAK**

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Republike Armenije o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak sadržana je u odredbi članka 139. stavak 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj 41/01 – pročišćeni tekst i 55/01 – ispravak).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI

Republika Hrvatska je od osamostaljenja sklopila 45 ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, a pregovori za sklapanje novih ugovora s nizom država su u tijeku. Polazna osnova za pregovore pri sklapanju ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu kao i u većini država jesu vlastiti modeli koje svaka država izrađuje prema vlastitoj poreznoj politici, a temeljena na Modelu ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu Organizacije za ekonomsku suradnju i razvoj (OECD) te Ujedinjenih naroda.

Također, Republika Hrvatska je s nekim državama privremeno do sklapanja novoga, postigla sporazum o primjeni ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja koje su te države sklopile s bivšom SFRJ (Finska, Norveška, Danska, Švedska, Italija, Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske).

Potpisivanje Ugovora između Republike Hrvatske i Republike Armenije o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak samo je nužan slijed ukupnih aktivnosti koje Republika Hrvatska poduzima glede povećanja stupnja međusobne gospodarske suradnje između Republike Hrvatske i Republike Armenije.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI ZAKONOM

Ovim Zakonom potvrđuje se Ugovor između Republike Hrvatske i Republike Armenije o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak, kako bi njegove odredbe u smislu članka 140. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj 41/01 – pročišćeni tekst i 55/01 – ispravak) postale dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske.

Ugovorom između Republike Hrvatske i Republike Armenije o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak uređuju se načini izbjegavanja dvostrukog oporezivanja dohotka i dobiti. U uvodnom dijelu Ugovora sadržane su definicije pojmova koji se spominju u ostalim odredbama Ugovora. Jedna od najvažnijih jest definicija rezidenta, pomoću koje se izbjegava dvostruko oporezivanje hrvatskih rezidenata. Ugovorom se hrvatskim građevinskim i sličnim poduzećima omogućuje da ne plaćaju porez na dobit u Republici Armeniji, ako ti radovi traju kraće od 6 mjeseci. Oporezivanje dobiti od poslovanja generalno vrši država rezidentnosti društva, osim u slučajevima postojanja stalne poslovne jedinice. Također će se omogućiti hrvatskim zrakoplovnim i pomorskim društvima koja obavljaju prijevoz robe ili putnika između Republike Hrvatske i Republike Armenije, plaćanje poreza na ostvarenu dobit isključivo u Republici Hrvatskoj. Ugovorom se snižavaju stope za pasivni dohodak u odnosu na postojeće stope propisane domaćim zakonima, tako da se dividende na izvoru oporezuju stopom od 10%, kao i kamate, dok se autorske naknade oporezuju sa stopom od 5% na

izvoru. Propisani su načini otklanjanja dvostrukog oporezivanja, kao i jednako postupanje s društvima država ugovornica u raznim poreznim situacijama. Postupak zajedničkog dogovaranja predstavlja mogućnost da se o svakom problemu i nastalom ili prijetjećem slučaju dvostrukog oporezivanja države direktno dogovaraju, bez sudjelovanja diplomatskih kanala što bi pridonijelo ubrzanju rješavanja problema. Članak o razmjeni obavijesti predstavlja efikasno sredstvo u borbi protiv izbjegavanja plaćanja poreza.

IV. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u Državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Temelj za donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku nalazi se u članku 159. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“ broj 6/02 – pročišćeni tekst, 41/02, 91/03, 58/04, 39/08 i 86/08) i to u drugim osobito opravdanim državnim razlozima. Naime, s obzirom na razloge navedene u točkama II. i III. ovoga prijedloga, te s obzirom da je za provedbu dogovorenih mehanizama iz Ugovora i radi intenziviranja gospodarske suradnje između Republike Hrvatske i Republike Armenije potrebno što skorije stvoriti uvjete za stupanje Ugovora na snagu, cijeni se da postoji interes da Republika Hrvatska što skorije okonča svoj unutarnji pravni postupak, kako bi se stvorile pretpostavke da Ugovor, u skladu sa svojim odredbama, u odnosima dviju država stupi na snagu.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojima država i formalno izražava spremnost da bude vezana već potpisanim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se u ovoj fazi postupka, u pravilu, ne može mijenjati ili dopunjavati tekst međunarodnog ugovora, predlaže se da se ovaj Prijedlog zakona raspravi i prihvati po hitnom postupku, objedinjavajući prvo i drugo čitanje.

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU
REPUBLIKE HRVATSKE I REPUBLIKE ARMENIJE
O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I
SPRJEČAVANJU IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA NA DOHODAK**

Članak 1.

Potvrđuje se Ugovor između Republike Hrvatske i Republike Armenije o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak, potpisan u Erevanu dana 22. svibnja 2009. godine, u izvorniku na hrvatskom, armenskom i engleskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Ugovora iz članka 1. ovoga Zakona, u izvorniku na hrvatskom jeziku, glasi:

**Ugovor
između
Republike Hrvatske
i
Republike Armenije
o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju
izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak**

**Republika Hrvatska
i
Republika Armenija**

- želeći sklopiti Ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak -

sporazumjele su se kako slijedi:

**Članak 1.
OSOBE NA KOJE SE PRIMJENJUJE UGOVOR**

Ovaj Ugovor primjenjuje se na osobe koje su rezidenti jedne ili objiju država ugovornica.

**Članak 2.
POREZI NA KOJE SE PRIMJENJUJE UGOVOR**

1. Ovaj se Ugovor primjenjuje na poreze na dohodak, koje je uvela jedna od država ugovornica ili njezine lokalne vlasti, neovisno o načinu na koji se ubiru.
2. Porezima na dohodak smatraju se svi porezi uvedeni na ukupni dohodak ili na dijelove dohotka, uključujući poreze na dobitke od otuđenja pokretne ili nepokretne imovine, poreze na ukupne iznose naknada ili plaća koje isplaćuju društva, kao i poreze na porast vrijednosti imovine.
3. Porezi na koje se primjenjuje ovaj Ugovor su posebno:
 - a) u Hrvatskoj:
 - (i) porez na dobit;
 - (ii) porez na dohodak;
 - (iii) prirez na porez na dohodak i svaki drugi dodatak koji se ubire na jedan od ovih poreza; (u daljnjem tekstu "hrvatski porez");
 - b) u Armeniji:
 - (i) porez na dobit;
 - (ii) porez na dohodak;(u daljnjem tekstu "armenski porez").
4. Ovaj Ugovor primjenjuje se i na iste ili bitno slične poreze koji se uvedu nakon datuma potpisivanja ovog Ugovora uz navedene poreze ili umjesto njih. Nadležna tijela država ugovornica međusobno će se obavještavati o svim bitnim promjenama u njihovim poreznim propisima.

Članak 3.
OPĆE DEFINICIJE

1. Za potrebe ovog Ugovora, ako iz sadržaja ne proizlazi drukčije:
 - a) izraz "Hrvatska" označava državno područje Republike Hrvatske, kao i područja mora koja se nastavljaju na vanjsku granicu teritorijalnog mora, uključujući morsko dno i podzemlje, na kojima Republika Hrvatska u skladu s međunarodnim pravom i zakonima Republike Hrvatske vrši svoja suverena prava i jurisdikciju;
 - b) izraz "Armenija" označava Republiku Armeniju, i kada se koristi u zemljopisnom smislu, znači državno područje, uključujući kopno, vodu, podzemlje i zračni prostor nad kojim Republika Armenija vrši suverena prava i jurisdikciju u skladu s nacionalnim zakonodavstvom i međunarodnim pravom;
 - c) izrazi "država ugovornica" i "druga država ugovornica" označavaju, ovisno o sadržaju, Hrvatsku ili Armeniju;
 - d) izraz "osoba" uključuje fizičku osobu, društvo i bilo koju drugu skupinu osoba;
 - e) izraz "društvo" označava svaku pravnu osobu ili drugi organizacijski oblik koji se u svrhe oporezivanja smatra pravnom osobom;
 - f) izraz "poduzeće" odnosi se na obavljanje nekog poslovanja;
 - g) izrazi "društvo države ugovornice" i "društvo druge države ugovornice" označavaju društvo kojim upravlja rezident države ugovornice i društvo kojim upravlja rezident druge države ugovornice;
 - h) izraz "međunarodni promet" označava svaki prijevoz pomorskim brodom, riječnim brodom, zrakoplovom ili cestovnim transportnim vozilom koji obavlja društvo sa mjestom stvarne uprave u državi ugovornici, osim ako se promet brodom, zrakoplovom ili cestovnim transportnim vozilom obavlja samo između mjesta u drugoj državi ugovornici;
 - i) izraz "nadležno tijelo" označava:
 - (i) u Hrvatskoj, ministra financija ili njegovog ovlaštenog predstavnika,
 - (ii) u Armeniji, ministra financija i gospodarstva i čelnika državne porezne službe pri Vladi ili njihove ovlaštene predstavnike;
 - j) izraz "državljanin" označava:
 - (i) svaku fizičku osobu koja ima državljanstvo jedne od država ugovornica;
 - (ii) svaku pravnu osobu, partnerstvo ili udruženje koji svoj status izvode iz propisa koji su na snazi u jednoj od država ugovornica;
 - k) izraz "poslovanje" uključuje pružanje profesionalnih usluga i drugih djelatnosti neovisnog karaktera.
2. U pogledu primjene ovog Ugovora u bilo koje doba od strane države ugovornice, svaki izraz koji nije njime definiran, osim ako sadržaj ne zahtjeva drugačije, imat će značenje koje on u to doba ima prema pravu te države za potrebe poreza na koje se ovaj Ugovor primjenjuje, a svako značenje prema primjenjivim poreznim propisima te države ugovornice imat će prednost u odnosu na značenje koje taj izraz ima prema drugim propisima te države.

Članak 4. REZIDENT

1. Za potrebe ovog Ugovora izraz "rezident države ugovornice" označava svaku osobu koja, prema propisima te države, u njoj podliježe oporezivanju na temelju svoga prebivališta, boravišta, mjesta uprave ili nekoga drugog obilježja slične prirode, i također uključuje tu državu i njezinu lokalnu vlast. Međutim, ovaj izraz ne uključuje bilo koju osobu koja u toj državi podliježe oporezivanju samo u pogledu dohotka iz izvora u toj državi.
2. Ako je, prema odredbama stavka 1., fizička osoba rezident obiju država ugovornica, onda se njezin status određuje kako slijedi:
 - a) smatra se rezidentom samo one države u kojoj ima prebivalište; ako ima prebivalište u objema državama, smatrat će se rezidentom samo one države s kojom ima uže osobne i gospodarske veze (središte životnih interesa);
 - b) ako se ne može odrediti u kojoj državi ima središte životnih interesa ili ako ni u jednoj državi nema prebivalište, smatrat će se rezidentom samo one države u kojoj ima uobičajeno boravište;
 - c) ako ima uobičajeno boravište u objema državama ili ga nema ni u jednoj od njih, smatrat će se rezidentom samo one države čiji je državljanin;
 - d) ako je državljanin obiju država ili nije državljanin ni jedne od njih, nadležna tijela država ugovornica riješit će pitanje dogovorno.
3. Kad je, sukladno odredbama stavka 1, osoba koja nije fizička, registrirana kao takva u objema državama ugovornicama, smatrat će se rezidentom one države u kojoj se nalazi njezino mjesto stvarne uprave. Ukoliko se ne može utvrditi gdje se nalazi mjesto stvarne uprave osobe koja nije fizička, nadležna tijela nastojat će se dogovoriti gdje se nalazi mjesto stvarne uprave takve osobe.

Članak 5. STALNA POSLOVNA JEDINICA

1. Za potrebe ovog Ugovora izraz "stalna poslovna jedinica" označava stalno mjesto poslovanja putem kojega se poslovanje društva obavlja u cijelosti ili djelomično.
2. Izraz "stalna poslovna jedinica" uključuje posebno:
 - a) mjesto uprave;
 - b) podružnicu;
 - c) ured;
 - d) tvornicu;
 - e) radionicu;
 - f) prostor koji se koristi kao prodajno mjesto, i
 - g) rudnik, naftni ili plinski izvor, kamenolom ili bilo koje drugo mjesto iskorištavanja prirodnih bogatstava.
3. Gradilište ili građevinski ili montažni projekt čine stalnu poslovnu jedinicu samo ako traju dulje od šest mjeseci.
4. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, neće se smatrati da izraz "stalna poslovna jedinica" uključuje:
 - a) korištenje objekata isključivo za uskladištenje, izlaganje ili isporuku dobara ili robe koji pripadaju društvu;

- b) održavanje zaliha dobara ili robe koje pripadaju društvu isključivo u svrhu uskladištenja, izlaganja ili isporuke;
 - c) održavanje zaliha dobara ili robe koje pripadaju društvu isključivo u svrhu prerade koju obavlja drugo društvo;
 - d) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu kupnje dobara ili robe ili u svrhu prikupljanja podataka za društvo;
 - e) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu obavljanja bilo kojih drugih sličnih pripremljenih ili pomoćnih djelatnosti za društvo;
 - f) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo zbog bilo koje kombinacije djelatnosti spomenutih u podstavcima od a) do e), pod uvjetom da cjelokupna djelatnost stalnog mjesta poslovanja, koja je posljedica te kombinacije, ima pripremno ili pomoćno značenje.
5. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2., kad osoba - koja nije zastupnik sa samostalnim statusom, na kojeg se odnosi stavak 6. - djeluje u ime društva te ima ovlaštenje da u jednoj državi ugovornici sklapa ugovore u ime tog društva i to tamo uobičajeno čini, smatra se da to društvo ima stalnu poslovnu jedinicu u toj državi u odnosu na sve aktivnosti koje ta osoba poduzme za društvo, osim ako su njezine djelatnosti ograničene na one navedene u stavku 4., koje ako bi se obavljale putem stalnog mjesta poslovanja, ne bi to stalno mjesto poslovanja činile stalnom poslovnom jedinicom prema odredbama navedenog stavka.
6. Ne smatra se da društvo ima stalnu poslovnu jedinicu u državi ugovornici samo zato što svoje poslovanje u toj državi obavlja putem posrednika, generalnog komisionara ili drugog zastupnika sa samostalnim statusom, ako te osobe rade u okviru njihove redovite poslovne djelatnosti.
7. Činjenica da društvo koje je rezident države ugovornice kontrolira ili je kontrolirano od društva koje je rezident druge države ugovornice ili koje obavlja svoju djelatnost u toj drugoj državi (putem stalne poslovne jedinice ili na drugi način) sama po sebi ne znači da se jedno društvo smatra stalnom poslovnom jedinicom drugog društva.

Članak 6.

DOHODAK OD NEKRETNINA

1. Dohodak koji rezident jedne države ugovornice ostvari od nekretnina (uključujući dohodak od poljoprivrede ili šumarstva), smještenih u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Izraz "nekretnina" ima značenje koje ima prema pravu države ugovornice u kojoj se predmetna imovina nalazi. U taj su izraz u svakom slučaju uključeni i pripaci nekretnine, stoka i oprema koji se koriste u poljoprivredi i šumarstvu, prava na koja se primjenjuju odredbe općih propisa o zemljišnom vlasništvu, plodouživanje nekretnine te prava na isplate u promjenjivom ili utvrđenom iznosu kao naknade za iskorištavanje ili pravo na iskorištavanje rudnih nalazišta, izvora i drugih prirodnih bogatstava; pomorski brodovi, riječni brodovi, zrakoplovi i cestovna transportna vozila ne smatraju se nekretninama.
3. Odredbe stavka 1. primjenjuju se na dohodak koji se ostvaruje od izravnog iskorištavanja, davanja u zakup ili najam ili na svaki drugi način korištenja nekretnina.
4. Odredbe stavaka 1. i 3. primjenjuju se i na dohodak od nekretnina društva.

Članak 7.
DOBIT OD POSLOVANJA

1. Dobit društva države ugovornice oporezuje se samo u toj državi, osim ako društvo posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi. Ako društvo posluje na taj način, dobit društva može se oporezivati u toj drugoj državi, ali samo za onaj iznos dobiti koji se može pripisati toj stalnoj poslovnoj jedinici.
2. U skladu s odredbama stavka 3., ako društvo države ugovornice posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, u svakoj se državi ugovornici smatra da stalna poslovna jedinica svojom djelatnošću ostvaruje dobit koju bi mogla ostvariti kad bi bila zasebno i nezavisno društvo koje se bavi istim ili sličnim poslovanjem pod istim ili sličnim uvjetima te kad bi poslovala potpuno samostalno s društvom čija je stalna poslovna jedinica.
3. Pri utvrđivanju dobiti stalne poslovne jedinice, kao odbici se priznaju opravdani rashodi nastali za potrebe stalne poslovne jedinice, uključujući izvršne i opće administrativne rashode, bilo da su nastali u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili drugdje.
4. Ako je u državi ugovornici uobičajeno utvrđivati dobit stalne poslovne jedinice na temelju raspodjele ukupne dobiti društva na njezine različite dijelove, ništa u stavku 2. ne sprječava tu državu ugovornicu da takvom uobičajenom raspodjelom odredi oporezivu dobit; prihvaćeni način raspodjele, međutim, mora biti takav da rezultat bude u skladu s načelima sadržanim u ovom članku.
5. Neće se smatrati da poslovna jedinica ostvaruje dobit samo zbog toga što kupuje dobra ili robu za društvo.
6. Za potrebe prethodnih stavaka, dobit stalne poslovne jedinice određuje se na isti način svake godine, osim ako ne postoji opravdan i dostatan razlog da se postupi drukčije.
7. Ako dobit uključuje i dijelove dohotka koji su na poseban način uređeni u drugim člancima ovog Ugovora, odredbe ovog članka ne utječu na odredbe tih članaka.

Članak 8.
MEĐUNARODNI PROMET

1. Dobit društva države ugovornice od korištenja pomorskih brodova, riječnih brodova, zrakoplova ili cestovnih transportnih vozila u međunarodnom prometu oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj je mjesto stvarne uprave društva.
2. Ako je mjesto stvarne uprave društva, koje se bavi pomorskim prometom ili prometom na unutarnjim plovnim putovima, na pomorskom ili riječnom brodu, smatra se da se nalazi u državi ugovornici u kojoj je matična luka pomorskog ili riječnog broda, ili, ako nema takve matične luke, u državi ugovornici čiji je brodar rezident.
3. Odredbe stavka 1. primjenjuju se na dobit od udjela u nekom poslu, zajedničkom poslovanju ili u nekoj međunarodnoj poslovnoj agenciji.

Članak 9.
POVEZANA DRUŠTVA

1. Ako
 - a) društvo države ugovornice sudjeluje izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili kapitalu društva druge države ugovornice, ili

- b) iste osobe sudjeluju izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili kapitalu društva države ugovornice i društva druge države ugovornice,

i ako su u oba slučaja između ta dva društva u njihovim trgovačkim i financijskim odnosima utvrđeni uvjeti različiti od onih koji bi postojali između samostalnih društava, dobit koju bi ostvarilo jedno društvo kad takvi uvjeti ne bi postojali, ali zato što postoje nije ostvarena, može se uključiti u dobit tog društva i sukladno tome oporezivati.

2. Ako država ugovornica u dobit društva te države uključi - i sukladno tomu oporezuje - dobit, na koju je društvo druge države ugovornice već bilo oporezivano u toj drugoj državi, a takva dobit je ona koju bi društvo prvospomenute države ostvarilo da su uvjeti dogovoreni između ta dva društva bili jednaki onima koje bi međusobno dogovorila samostalna društva, tada će ta druga država na odgovarajući način prilagoditi iznos poreza koji je u njoj utvrđen na tu dobit. Pri toj prilagodbi, trebaju se uzeti u obzir druge odredbe ovog Ugovora, a prema potrebi, nadležna tijela država ugovornica međusobno će se savjetovati.

Članak 10. DIVIDENDE

1. Dividende koje društvo rezident države ugovornice isplaćuje rezidentu druge države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
2. a) Međutim, takve dividende mogu se oporezivati i u državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende, i to prema propisima te države, ali ako je stvarni korisnik dividendi rezident druge države ugovornice, tada tako utvrđen porez ne smije biti veći od 10 posto bruto iznosa tih dividendi.
- b) Neovisno o odredbama podstavka a) država ugovornica čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende izuzet će od oporezivanja dividende koje to društvo isplaćuje društvu čiji je kapital potpuno ili djelomično podjeljen na udjele, pod uvjetom da:
- (i) je stvarni korisnik dividendi rezident druge države ugovornice; i
 - (ii) drži, izravno ili neizravno, najmanje 25 posto kapitala društva koje isplaćuje dividende najmanje dvije godine prije datuma te isplate; i
 - (iii) takve dividende nisu oporezive porezom na dobit u drugoj državi ugovornici.

Nadležna tijela država ugovornica zajedničkim dogovorom utvrđuju način primjene ovih ograničenja.

Ovaj stavak neće utjecati na oporezivanje dobiti društva iz kojeg se isplaćuju dividende.

3. Izraz "dividenda" upotrebljen u ovomu članku označava dohodak od dionica, osnivačkih udjela ili drugih prava koja nisu potraživanje duga, sudjelovanje u dobiti, kao i dohodak od drugih prava u društvu koji podliježe istom načinu oporezivanja kao dohodak od dionica odnosno udjela, sukladno poreznim propisima države čiji je rezident društvo koje vrši raspodjelu.
4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik dividendi, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende putem stalne poslovne jedinice koja se nalazi u njoj, a pravo na temelju kojega se dividende isplaćuju povezano je s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7.
5. Ako društvo koje je rezident države ugovornice ostvaruje dobit ili dohodak iz druge države ugovornice, ta druga država ne može utvrditi nikakav porez na dividende koje plaća to društvo, osim ako su te dividende isplaćene rezidentu te druge države ili ako je posjed dionica zbog kojih se dividende isplaćuju stvarno povezan sa stalnom poslovnom jedinicom, niti može oporezivati neraspodijeljenu dobit društva, pa čak ni onda ako se plaćene dividende ili neraspodijeljena dobit u cijelosti ili djelomično sastoje od dobiti ili dohotka nastalog u toj drugoj državi.

Članak 11.
KAMATA

1. Kamata nastale u državi ugovornici, a isplaćena rezidentu druge države ugovornice, može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Međutim, takva kamata može se oporezivati i u državi ugovornici u kojoj je nastala, i to prema propisima te države, ali ako je stvarni korisnik kamate rezident druge države ugovornice, tako razrezan porez ne smije biti veći od 10 posto bruto-iznosa kamate.

Nadležna tijela država ugovornica zajedničkim dogovorom uređuju način primjene ovog ograničenja.
3. Izraz "kamata", za potrebe ovog članka, označava prihod od potraživanja svake vrste, bez obzira jesu li ta potraživanja osigurana zalogom ili ne, i bez obzira nose li ili ne pravo sudjelovanja u dobiti dužnika, a posebno prihod od vladinih vrijednosnica ili prihod od obveznica ili zadužnica, uključujući premije i nagrade u svezi s tim vrijednosnicama, obveznicama i zadužnicama. Zatezne kamate zbog kašnjenja pri isplati ne smatraju se kamatom u smislu ovog članka.
4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik kamate, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici, u kojoj je ta kamata nastala, putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, a potraživanje na koje se plaća kamata stvarno je povezano s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7.
5. Smatra se da kamata nastaje u državi ugovornici kad je isplatitelj rezident te države. Međutim, ako isplatitelj kamate, bez obzira je li rezident jedne od država ugovornica ili nije, u jednoj od država ugovornica ima stalnu poslovnu jedinicu u vezi s kojom je nastalo dugovanje na koje se kamata plaća, a takvu kamatu snosi stalna poslovna jedinica, tada se smatra da kamata nastaje u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica.
6. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos kamate, uzimajući u obzir potraživanje za koje se ona plaća, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U takvu se slučaju višak plaćenog iznosa oporezuje sukladno propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.

Članak 12.
NAKNADE ZA AUTORSKA PRAVA

1. Naknade za autorska prava nastale u državi ugovornici, čiji je stvarni korisnik rezident druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Međutim, takve naknade za autorska prava mogu se oporezivati i u državi ugovornici u kojoj su nastale, i to prema propisima te države, ali ako je stvarni korisnik naknada za autorska prava rezident druge države ugovornice, tako razrezan porez ne smije biti veći od 5 posto bruto-iznosa naknada za autorska prava. Nadležna tijela država ugovornica zajedničkim dogovorom uređuju način primjene ovog ograničenja.

3. Izraz "naknade za autorska prava" u ovom članku označava sva plaćanja primljena kao naknade za korištenje, ili za pravo korištenja bilo kojeg autorskog prava na književno, umjetničko ili znanstveno djelo, uključujući i kinematografske filmove te filmove ili vrpce koje se koriste za radijsko ili televizijsko emitiranje, kao i svakog patenta, zaštitnog znaka, nacрта ili modela, plana, tajne formule ili postupka, ili za korištenje ili pravo korištenja industrijske, komercijalne ili znanstvene opreme te za obavijesti o industrijskom, komercijalnom ili znanstvenom iskustvu.
4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik naknade za autorska prava, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj nastaju naknade za autorska prava putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, a prava ili imovina temeljem kojih su isplaćene naknade za autorska prava stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7.
5. Smatra se da naknade za autorska prava nastaju u državi ugovornici, kad je isplatelj rezident te države ugovornice. Međutim, ako osoba koja isplaćuje naknade za autorska prava, bilo da je rezident države ugovornice ili nije, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu u svezi s kojom je nastala obveza isplate naknada za autorska prava, i takve naknade za autorska prava snosi ta stalna poslovna jedinica, tada se smatra da takve naknade za autorska prava nastaju u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica.
6. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos naknada za autorska prava, uzimajući u obzir korištenje, pravo ili podatke za koje su one plaćene, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U takvu je slučaju višak plaćenog iznosa oporeziv prema propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.

Članak 13.

DOBIT OD OTUĐENJA IMOVINE

1. Dobit koju rezident države ugovornice ostvari od otuđenja nekretnina navedenih u članku 6., a koje se nalaze u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Dobit od otuđenja pokretne imovine koja čini dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju društvo države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici, uključujući dobit od otuđenja takve stalne poslovne jedinice (same ili zajedno s cijelim društvom), može se oporezivati u toj drugoj državi.
3. Dobit od otuđenja pomorskih brodova, riječnih brodova, zrakoplova ili cestovnih transportnih vozila koji se koriste u međunarodnom prometu ili pokretna imovina što služi za korištenje takvih pomorskih brodova, zrakoplova, cestovnih transportnih vozila ili riječnih brodova oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave društva.
4. Dobit koju rezident države ugovornice ostvari od otuđenja udjela čija vrijednost čini izravno ili neizravno više od 50 posto nepokretne imovine koja se nalazi u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.
5. Dobit od otuđenja bilo koje imovine izuzev one navedene u stavcima 1., 2., 3. i 4., oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj je otuđitelj rezident.

Članak 14.

DOHODAK OD NESAMOSTALNOG RADA

1. U skladu s odredbama članaka 15., 17. i 18., plaće, naknade i druga slična primanja koja ostvari rezident države ugovornice nesamostalnim radom, oporezuju se samo u toj državi, osim ako je riječ o nesamostalnom radu u drugoj državi ugovornici. Ako se radi o takvom nesamostalnom radu, primanja koja se od toga ostvaruju mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Neovisno o odredbama stavka 1., primanja koja rezident države ugovornice ostvaruje od nesamostalnog rada u drugoj državi ugovornici oporezuju se samo u prvospomenutoj državi ako:
 - a) primatelj boravi u drugoj državi u razdoblju ili razdobljima koja ukupno ne traju duže od 183 dana u bilo kojem dvanaestmesečnom razdoblju koje počinje ili završava u predmetnoj poreznoj godini, i
 - b) primanje isplati poslodavac koji nije rezident druge države ili se ono isplati u njegovo ime, i
 - c) primanje ne tereti stalnu poslovnu jedinicu koju poslodavac ima u toj drugoj državi.
3. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, primanje ostvareno od nesamostalnog rada na pomorskom brodu, riječnim brodovima, zrakoplovu ili cestovnom transportnom vozilu korištenim u međunarodnom prometu, mogu se oporezivati u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave društva.

Članak 15.

NAKNADE ČLANOVA UPRAVE

Naknade članova uprave i druga slična plaćanja, koja ostvari rezident države ugovornice u svojstvu člana uprave ili nadzornog odbora društva koje je rezident druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

Članak 16.

UMJETNICI I ŠPORTAŠI

1. Neovisno o odredbama članaka 7. i 14., dohodak koji ostvari rezident države ugovornice kao izvođač, primjerice kao kazališni, filmski, radijski ili televizijski umjetnik ili glazbenik ili kao športaš od svoje samostalne djelatnosti u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Ako dohodak od samostalne djelatnosti u svojstvu izvođača ili športaša ne pripada izvođaču ili športašu, već nekoj drugoj osobi, taj se dohodak neovisno o odredbama članaka 7. i 14. može oporezivati u državi ugovornici u kojoj izvođač ili športaš obavlja svoju djelatnost.
3. Odredbe stavaka 1. i 2. ovog članka ne primjenjuju se na dohodak od djelatnosti koji je ostvario izvođač ili športaš u državi ugovornici ako je posjet toj državi u potpunosti ili većinom financiran iz javnih fondova jedne ili objiju država ugovornica ili njezinih lokalnih vlasti. U takvu slučaju, dohodak će se oporezivati samo u državi ugovornici čiji je izvođač ili športaš rezident.

Članak 17.

MIROVINE

Uz uvjete odredaba članka 18. stavka 2., mirovine i druga slična primanja isplaćena rezidentu države ugovornice s obzirom na njegov prijašnji nesamostalni rad, oporezuju se samo u toj državi.

Članak 18.
DRŽAVNA SLUŽBA

1. a) Plaće, naknade i druga slična primanja, osim mirovine, koje država ugovornica ili njezina lokalna vlast isplati fizičkoj osobi za rad u državnoj službi ili za rad u njenom lokalnom tijelu, oporezuju se samo u toj državi.
b) Međutim, takve se plaće, naknade i druga slična primanja oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako se ta služba obavlja u toj državi i ako je fizička osoba rezident te države koji:
 - (i) je državljanin te države; ili
 - (ii) nije postao rezident te države samo radi obavljanja te službe.
2. a) Neovisno o odredbama stavka 1., mirovine i druga slična primanja, koje isplaćuje država ugovornica ili njezina lokalna vlast, ili se isplaćuju fizičkoj osobi za službu u toj državi ili lokalnoj vlasti, oporezuju se samo u toj državi.
b) Međutim, takve se mirovine ili druga slična primanja oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako je fizička osoba rezident i državljanin te države.
3. Odredbe članka 14., 15., 16. i 17. primjenjuju se na plaće, naknade i druga slična primanja te na mirovine koje se odnose na službu vezanu uz djelatnost države ugovornice ili njezine lokalne vlasti.

Članak 19.
STUDENTI

Primanja koja student ili vježbenik, koji jest ili je neposredno prije posjeta državi ugovornici bio rezident druge države ugovornice i koji boravi u prvospomenutoj državi samo sa svrhom svojeg obrazovanja ili obučavanja, prima u svrhu svojeg uzdržavanja, obrazovanja ili usavršavanja, ne oporezuju se u toj državi, pod uvjetom da takva plaćanja nastaju iz izvora izvan te države.

Članak 20.
PROFESORI I ISTRAŽIVAČI

1. Rezident države ugovornice koji, na poziv sveučilišta, škole ili druge slične institucije, koja se nalazi u drugoj državi ugovornici i koju priznaje vlada te druge države ugovornice, privremeno boravi na obrazovnoj instituciji u toj drugoj državi ugovornici isključivo u svrhu podučavanja ili sudjelovanja u istraživanju ili i jedno i drugo, bit će tijekom razdoblja ne duljeg od dvije godine od datuma njegovog prvog dolaska u tu drugu državu ugovornicu, izuzet od plaćanja poreza u toj drugoj državi ugovornici na naknade za takvo podučavanje i istraživanje.
2. Izuzeće iz stavka 1. neće biti odobreno ni na koju naknadu za istraživanje koje nije poduzeto u javnom interesu, nego za privatnu korist određene osobe ili osoba.

Članak 21.
OSTALI DOHODAK

1. Dijelovi dohotka rezidenta države ugovornice, bez obzira gdje su nastali, a koji nisu navedeni u prethodnim člancima ovog Ugovora, oporezuju se samo u toj državi.

2. Odredbe stavka 1. ne primjenjuju se na dohodak, osim na dohodak od nekretnina kako je određen u članku 6. stavku 2., ako primatelj takvoga dohotka, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, a pravo ili imovina na temelju kojih se dohodak isplaćuje stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7.
3. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2., dijelovi dohotka rezidenta države ugovornice koji nisu navedeni u prethodnim člancima ovog Ugovora, a nastaju u drugoj državi ugovornici, mogu se oporezivati i u toj drugoj državi.

Članak 22.

IZBJEGAVANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA

1. Kada rezident države ugovornice ostvari dohodak koji se u skladu s odredbama ovog Ugovora može oporezivati u drugoj državi ugovornici, prvo spomenuta država će odobriti kao odbitak od poreza na dohodak tog rezidenta iznos koji je jednak porezu na dohodak u toj drugoj državi.

Međutim, u svakom slučaju takav odbitak, ne smije biti veći od onog dijela poreza na dohodak koji je utvrđen prije odbitka, a koji se može, ovisno o slučaju, pripisati dohotku koji se može oporezivati u toj drugoj državi.

2. Kada se u skladu s bilo kojom odredbom ovog Ugovora dohodak koji ostvari rezident države ugovornice izuzima od poreza u toj državi, ta država svejedno može, pri obračunu iznosa poreza na preostali dohodak takvoga rezidenta, uzeti u obračun izuzeti dohodak.

Članak 23.

JEDNAKO POSTUPANJE

1. Državljeni države ugovornice u drugoj državi ugovornici ne smiju biti podvrgnuti nikakvom oporezivanju ili s tim povezanim zahtjevima koji su drugačiji ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijeći državljani te druge države u istim okolnostima, osobito vezano uz prebivalište. Neovisno o odredbama članka 1., ova se odredba primjenjuje i na osobe koje nisu rezidenti jedne ili obje država ugovornica.
2. Osobe bez državljanstva koje su rezidenti jedne od država ugovornica ne smiju biti podvrgnute nikakvom oporezivanju ili s tim povezanim zahtjevima ni u jednoj od država ugovornica, koji bi se razlikovali ili bi predstavljali veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijeći državljani te države u istim okolnostima, osobito vezano uz prebivalište.
3. Stalna poslovna jedinica, koju društvo države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici, ne smije biti u toj drugoj državi oporezivana pod manje povoljnim uvjetima od onih koji vrijede za društva te druge države koja obavljaju iste djelatnosti. Ova se odredba ne može tumačiti tako da obvezuje državu ugovornicu da rezidentima druge države ugovornice, zbog građanskog statusa ili obiteljskih obveza, odobrava osobne odbitke, olakšice i umanjenja pri oporezivanju koje odobrava vlastitim rezidentima.
4. Osim kad se primjenjuju odredbe članka 9. stavka 1., članka 11. stavka 6. ili članka 12. stavka 6., kamata, naknade za autorska prava i druge isplate koje društvo države ugovornice isplaćuje rezidentu druge države ugovornice, u svrhe utvrđivanja oporezive dobiti takva društva, odbijaju se pod istim uvjetima kao da su bile isplaćene rezidentu prvo spomenute države. Na sličan način, svaki dug društva države ugovornice prema rezidentu druge države ugovornice, u svrhe utvrđivanja oporezive imovine takva društva, odbija se pod istim uvjetima kao da je bio ugovoren s rezidentom prvo spomenute države.

5. Društva države ugovornice, čija je imovina u cijelosti ili djelomično u vlasništvu ili pod izravnom ili neizravnom kontrolom jednog ili više rezidenata druge države ugovornice, u prvospomenutoj državi ne podliježu nikakvu oporezivanju ili s tim povezanim obvezama koje su drugačije ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podliježati slična društva prvospomenute države.
6. Odredbe ovog članka vrijede, neovisno o članku 2., za poreze bilo koje vrste i naziva.

Članak 24.

POSTUPAK ZAJEDNIČKOG DOGOVARANJA

1. Ako osoba smatra da postupci jedne ili objiju država ugovornica kao posljedicu imaju ili će imati oporezivanje koje nije u skladu s odredbama ovog Ugovora, ona može, neovisno o pravnomu lijeku predviđenom u domaćim propisima tih država, iznijeti svoj slučaj pred nadležno tijelo države ugovornice čiji je rezident ili, ako je njezin slučaj obuhvaćen člankom 24. stavkom 1., pred tijelo države ugovornice čiji je ona državljanin. Slučaj se mora prijaviti u roku od tri godine od prvog saznanja za postupak koji je doveo do oporezivanja protivnog odredbama ovog Ugovora.
2. Ako nadležno tijelo smatra da je prigovor opravdan i ako ga samostalno ne bude moglo riješiti na zadovoljavajući način, nastojat će to učiniti zajedničkim dogovorom s nadležnim tijelom druge države ugovornice, radi izbjegavanja oporezivanja koje nije u skladu s ovim Ugovorom. Svaki postignuti dogovor provest će se bez obzira na bilo koje rokove predviđene domaćim propisima država ugovornica.
3. Nadležna tijela država ugovornica nastojat će zajedničkim dogovorom riješiti sve teškoće ili nejasnoće koje se pojave pri tumačenju ili primjeni ovog Ugovora. Oni se mogu zajedno savjetovati i o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja u slučajevima koji nisu predviđeni ovim Ugovorom.
4. Nadležna tijela država ugovornica mogu međusobno komunicirati izravno, kao i putem povjerenstva sastavljenog od njih samih ili njihovih predstavnika, u svrhu postizanja dogovora u smislu prethodnih stavaka.

Članak 25.

RAZMJENA OBAVIJESTI

1. Nadležna tijela država ugovornica će razmjenjivati obavijesti ukoliko je to predvidivo bitno za provedbu odredaba ovog Ugovora ili domaćih propisa, koje se odnose na poreze bilo koje vrste i opisa, koje uvedu države ugovornice ili njihova lokalna tijela, u mjeri u kojoj oporezivanje, prema tim propisima, nije u suprotnosti s ovim Ugovorom. Razmjena obavijesti nije ograničena člancima 1. i 2.
2. Svaka obavijest koju država ugovornica primi temeljem stavka 1. smatrat će se tajnom kao i obavijesti dobivene prema domaćim propisima te države te se mogu priopćiti samo osobama ili tijelima (uključujući sudove i upravna tijela) koja se bave obračunom i naplatom, odnosno postupcima ovrhe ili progona ili odlučivanja po pravnim lijekovima koji se odnose na poreze navedene u stavku 1., ili nadzorom gore spomenutog. Spomenute osobe ili tijela koristit će se tim obavijestima samo u navedene svrhe. Takve se obavijesti mogu otkrivati u javnom sudskom postupku ili sudskim odlukama.
3. Niti u kojem slučaju se odredbe stavaka 1. i 2. ne smiju tumačiti na način koji obvezuje državu ugovornicu da:

- a) provodi upravne mjere suprotne propisima ili upravnoj praksi te ili druge države ugovornice;
 - b) daje obavijesti koje se ne mogu dobiti u skladu s propisima ili uobičajenim upravnim postupkom te ili druge države ugovornice;
 - c) daje obavijesti čije bi otkrivanje povrijedilo obvezu čuvanja trgovačke, poslovne, industrijske, komercijalne ili profesionalne tajne ili trgovačkih postupaka ili obavijesti čije bi otkrivanje bilo suprotno javnom poretku (ordre public).
4. Kada država ugovornica zatraži obavijest u skladu s ovim člankom, druga država ugovornica će poduzeti sve svoje mjere za prikupljanje zatraženih obavijesti, čak i u slučaju kad ova druga država nema potrebu za takvom vrstom obavijesti u vlastite porezne svrhe. Obveza iznesena u prethodnoj rečenici je podložna ograničenjima iz stavka 3., ali ni u kojem slučaju se navedena ograničenja ne smiju tumačiti na način kojim bi se državi ugovornici dalo pravo odbiti davanje obavijesti samo iz razloga nepostojanja domaćeg zanimanja za takvim obavijestima.
5. Ni u kojem slučaju se ograničenja iz stavka 3. ne smiju tumačiti na način kojim bi se državi ugovornici dalo pravo odbiti davanje obavijesti samo iz razloga što tražene podatke drži banka, druga financijska institucija, imenovani zastupnik ili osoba koja djeluje kao posrednik ili u fiducijarnom svojstvu ili zato što je riječ o vlasničkom interesu nad osobom.

Članak 26.

ČLANOVI DIPLOMATSKIH MISIJA I KONZULARNIH UREDA

Odredbe ovog Ugovora ne utječu na porezne povlastice članova diplomatskih misija ili konzularnih ureda predviđene općim pravilima međunarodnog prava ili odredbama posebnih ugovora.

Članak 27.

STUPANJE NA SNAGU

Ovaj Ugovor stupa na snagu 30 dana nakon datuma primitka posljednje obavijesti diplomatskim putem kojom jedna država ugovornica obavještava drugu da su okončani njezini unutarnji postupci za stupanje na snagu ovog Ugovora.

Odredbe ovog Ugovora proizvode učinak u objema državama ugovornicama:

- a) u pogledu poreza zadržanih na izvoru, na dohodak stečen na ili nakon prvoga siječnja kalendarske godine koja slijedi godinu u kojoj je Ugovor stupio na snagu;
- b) u pogledu drugih poreza na dohodak, za poreze naplative za bilo koju poreznu godinu koja počinje na ili nakon prvoga siječnja kalendarske godine koja slijedi nakon godine u kojoj je Ugovor stupio na snagu.

Članak 28.

PRESTANAK

Ovaj Ugovor ostaje na snazi dok jedna od država ugovornica ne dostavi drugoj državni ugovornici, diplomatskim putem, pisanu obavijest o svojoj namjeri da okonča Ugovor, na ili prije 30. lipnja u bilo kojoj kalendarskoj godini nakon isteka razdoblja od pet godina od datuma njegovog stupanja na snagu.

U tom slučaju Ugovor prestaje proizvoditi učinak:

- a) u pogledu poreza zadržanih na izvoru, na dohodak stečen na ili nakon prvoga siječnja kalendarske godine koja slijedi nakon godine u kojoj je dostavljena obavijest o prestanku Ugovora;
- b) u pogledu drugih poreza na dohodak, za poreze naplative za bilo koju poreznu godinu koja počinje na ili nakon prvoga siječnja kalendarske godine koja slijedi nakon godine u kojoj je dostavljena obavijest o prestanku Ugovora.

U POTVRDU TOGA nižepotpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali su ovaj Ugovor.

Sastavljeno u Erevanu, dana 22. svibnja 2009., u dva izvornika, na hrvatskom, armenskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

Za Republiku Hrvatsku

dr. sc. Vesna Cvjetković Kurelec, v.r.
izvanredna i opunomoćena veleposlanica
Republike Hrvatske u Republici Armeniji,
sa sjedištem u Ateni

Za Republiku Armeniju

Tigran Davtyan, v.r.
ministar financija

PROTOKOL

između
Republike Hrvatske
i
Republike Armenije

Republika Hrvatska i Republika Armenija suglasile su se prilikom potpisivanja u Erevanu dana 22. svibnja 2009. Ugovora između dviju država o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak, da slijedeće odredbe čine sastavni dio spomenutog Ugovora.

I. Ad. članak 2., stavak 2.

Podrazumijeva se da se doprinosi za socijalno osiguranje ili bilo koji slični doprinosi neće smatrati porezima na dohodak.

II. Ad.

uz članak 3. stavak 1. podstavak h)

uz članak 4. stavak 3.

uz članak 8. stavak 1. podstavak 2.

uz članak 13. stavak 3.

uz članak 14. stavak 3.

Podrazumijeva se da prilikom osnivanja "stalnog mjesta poslovanja", okolnosti koje se mogu, inter alia, uzeti u obzir su mjesto gdje se društvom stvarno kontrolira i upravlja, mjesto koje ima glavnu ulogu u upravljanju društvom s ekonomskog i funkcionalnog aspekta, te mjesto gdje se čuvaju najvažnije računovodstvene knjige.

III. Ad. članak 5., stavak 4.

Podrazumijeva se da se izraz "isporuka" ne odnosi na slijedeće slučajeve:

- a) prodaju robe koja se izlaže na bilo kojem sajmu, nakon završetka tog sajma;
- b) bilo koje uskladištenje koje je povezano sa prodajom unutar prostorija koje služe za isporuku dobara.

Sastavljeno u Erevanu, dana 22. svibnja 2009., u dva izvornika, na hrvatskom, armenskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

Za Republiku Hrvatsku

dr. sc. Vesna Cvjetković Kurelec, v.r.
izvanredna i opunomoćena veleposlanica
Republike Hrvatskeu Republici Armeniji,
sa sjedištem u Ateni

Za Republiku Armeniju

Tigran Davtyan, v.r.
ministar financija

Članak 3.

Provedba ovoga Zakona u djelokrugu je središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove financija.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, Ugovor iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi te će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti u skladu s odredbom članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

OBRAZLOŽENJE

Člankom 1. Konačnog prijedloga zakona utvrđuje se da Hrvatski sabor potvrđuje Ugovor između Republike Hrvatske i Republike Armenije o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak, sukladno članku 139. stavku 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne Novine“ broj 41/01 – pročišćeni tekst i 55/01 – ispravak), čime se iskazuje formalni pristanak Republike Hrvatske da bude vezana ovim Ugovorom, na temelju čega će ovaj pristanak biti iskazan i u odnosima s drugom ugovornom strankom.

Članak 2. Konačnog prijedloga zakona sadrži tekst Ugovora u izvorniku na hrvatskom jeziku.

Člankom 3. Konačnog prijedloga zakona o potvrđivanju utvrđuje se da je provedba Zakona u djelokrugu središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove financija.

Člankom 4. utvrđuje se da na dan stupanja na snagu Zakona, Ugovor između Republike Hrvatske i Republike Armenije o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak nije na snazi te da će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Člankom 5. uređuje se stupanje na snagu ovog Zakona.